

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

עין שמע
גרי צדקה
[פירוט 6.]

לימים שנים. היינו כרבי דאמר כתיב ומיני היא חוקה ועל
מנו חכמים ג' הואיל והוא וסמך נגמור מודה רבי דבעי
מנשה הם היו וסמך נגמור ולא היה כולל דמתאי ולא היה
קאמר נמי קפלה ורואה דהו נמי הוה
די מנשה וסמך נגמור דאזנה קבנתה
וסמך לקפלה לתרויה כדאמר בפרק
קמח (ג' ע"ג ב.) דכל שחוקבנתה ממנה
לזנב אפי' כמה פעמים לא קבנתה
אבל אכלה סוף לא חשיב לזנב כמה
סוף על קפלה שאין הרואה כזה
על ידי סוכה אלא ממילא: וכן רבי
רשב"ג אבל חכמים אומרים כ'.
לכאורה משמע ו' ולא סבירא ליה
מדלא קאמר אבל רבי דאמר ואפילו
אחיל הכי לא תפיק לקמן גבי ר' יודן
הדמוקמין שמואל כרשב"ג דאליבא
דמתניין פליגי רב ושמואל ולמאי
דאמר מטיקרא דה"פ דפליגי בפלוגתא
דכ"ג ורשב"ג לרף דאמר ו' וסבירא
ליה דמתניין בפרק שור שגח (ג' ע"
ז' כ"ג): **אסורה** לשמך כל שע
שענת דברי רבי יהודה. ל' יהודה
הוא סוף דמתניין כל היום טול כדמוכ
בסיפא שהוא לומר כל היום אלא
מזו רבי יוסי תני לה כמתניין כבי:
והישיבת נשמה שנת. היינו
כל שעה ששית:

מן המנחה ולמעלה. פירש"י סוף
שע שמואל ופי' ללג ערב ופי'
רשב"ג דקף על גב דלמך בתמך
כסוף (פסחים נ"ח.) דמן המנחה לכל
העוקם היו משקה שעות ומחלה
ואיך היינו משום דלא קים לן שפי
בשער שעות היום אבל מן הדין
קוא מתחילת ז' ומינה לנבי וסמך
נמי אסורה עד חלי שעה שבינית
דהיין מן המנחה ולמעלה:
וזמיר

הוספה הראש
לימים שנים. כ' ר'
דאמר סוף דמנו היא
חוקה אבל הוה
דחוקה קם ליה למנחה
ול' סוף ליה ברא
וטול. והוא שמואל
וחכמים כתיב עי' משום
ביום סוף ר' דאין
ראוין לקבץ כחות
כ' : לאותויה אכל
שחוקבנתה ממנה
ולא דיו כל רב
דפי' רב ר' שלא
דחוקה אלא ממילא והיך
ע' משעת לך פיר'
ג' ופי' ולא כפי'
לימים ראשון קבנתה
ורואה רוח תניא פ"ק
כל שחוקבנתה ממנה
אנא לא דיו מה אמר
אבל ששם ובבל לא
היכי אנוס דאין הרייא
בא ע' פיר' אלא
שמואל ורשב"ג ו'
דברי רשב"ג. אם נפרש
ז' ולא סוף אלא סוף
כ' דאמר חזרי ימיני
די חוקה כרשב"ג כל
הדין ו' ולא סוף א'
תקין לך ה' דפליגי
ר' ושמואל בסוף
ואמר שמואל ששש'
וכי' דוחה א' כ'
רשב"ג פליגי אבל סוף
שמואל כ' סוף אבל
דביי ר' דאין ששש'
כפיר' דביי ר' יוסי
בפלוני ד' ורשב"ג
ע' ו' וסוף קאמר הדין
אשכח בהיין שור פנתה
ד' ח' : מן המנחה
ולמעלה. פירש"י מחלה
ז' וטול דלל ערב
ואינה אסורה אלא עד
סוף שעה ששית.
וע' דלל חזק' כתיב
שבינית ו' ו' ו' ו'
דין אלף ששש
שבינית. א' ז' ו' ו'
שבינית ו' ו' ו'
חוקה ששש בראש כל
אדם ולקן ו' ככל ההצ' ע' ששש ו' ו' ו'
ז' ה' ה' חוקה ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ז' ה' ה' חוקה ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

בשופעת דם טמא מתוך דם טהור. דגילה לראות דם טהור מחלה
ואל"כ דם טמא הוא וסמך וכל שעה שמראה דם טמא אחר דם טהור
אמרינן דיהי שפחה: גוסה. כלל"י: הרי אמרו. לקמן בשמעתין
אינה צריכה לא לשנות ולא לגמול ומפרש לה לשנות בוסמות כו': לימים
חורה אור

בשופעת דם טמא מתוך דם טהור: **וכמין**
עצמות וכו': וכן כיוצא בהן לאותויה **מאי**
אמר רבה בר עולא "לאותויה **אשה** **שראשה**
כבד עליה ואבריה כבדים עליה ודורתה
וגוסה אמר רב הונא בר חייא אמר שמואל
דדי אמרו לימים שנים לוסחות ארח למה
שלא מנו חכמים שלשה למה שלא מנו
חכמים לאותויה מאי אמר רב יוסף לאותויה
ראשה כבד עליה ואבריה כבדין עליה
ודורתה וגוסה א"ל אביי מאי קא משמע לן
מתני' היא דהא פירשה רבה בר עולא אלא
אמר אביי לאותויה יאכלה שום ורואה ואכלה
כצלים ורואה כססה פלפלים ורואה *אמר
רב יוסף לא שמיע לי הא שמעתי *אמר ליה
אביי את אמריתיה ניהלן ואהא אמריתיה ניהלן
היתה למדה להיות רואה יום המשנה עשר
ושינתה ליום עשירים זה זה אמרין **שש**
פעמים ליום עשירים הותר יום המשנה עשר
וקבעה לה יום עשירים שאין אשה קובעת לה
וסת עד שחוקבנתה שלש פעמים ואמרת לן
עלה אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי
ר"ג בר רבי שאמר משום רשב"ג אבל חכמים
אומרים ראתה אינה צריכה לא לשנות ולא
לשלוש ואמרין לך לשנות אמרת לן לשלוש
מביעיא ואמרת לן לשנות בוסחות לשלוש
בימים ונימא זו דברי רשב"ג הא קמ"ל שמואל
ד"ג בר רבי כרשב"ג סבירא ליה: **מתני'**
יהיה למדה להיות רואה בתחלת הוסחות
כל המדות שעשתה בתוך הוסחות **טמאות**
בסוף הוסחות כל המדות שעשתה בתוך

הוספות סהרות רבי יוסי אמר אף ימים ושעות וסתות היתה למדה להיות
רואה עם הגי' החמה אינה אסורה אלא עם הגי' החמה רבי יהודה אמר כל
היום **שלה**: ג' תנא כיצד א"ר יוסי ימים ושעות וסתות היתה למדה להיות
רואה **מיום עשירים** ליום עשירים ומשש שעות לשש שעות הגיע יום עשירים
ולא ראתה אסורה לשמש כל שש שעות ראשונות דברי רבי יהודה ורבי יוסי
מתיר עד שש שעות והישיבת בשש שעות עברו שש שעות ולא ראתה
אסורה לשמש כל היום כולו דברי ר' יהודה ורבי יוסי מתיר מן המנחה
ולמעלה: היתה למדה: והתניא רבי יהודה אמר כל הלילה שלה לא קשיא
הא דרגילה לראות בתחלת יממא והא דרגילה לראות בסוף ליליא תני דר' אבי
רבי יהודה אסורה לפני וסתה ומתירה לאחר וסתה ותניא אירך אסורה לאחר
וסתה ומתירה לפני וסתה ולא קשיא הא דרגילה למחוי בסוף ליליא הא דרגילה
למחוי בתחלת יממא אמר רבא הלכה כרבי יהודה ופי' אמר רבא הכי "והתניא
והזרחת את בני ישראל מסימאם מכאן א"ר *ירמיה אודרה לבני ישראל
שפירשו משותיהו *סמך לוסתן וכמה אמר *רבא עונה מאי לא עונה אחרית'
לא האתה עונה ותרתי למה לי צריכא דאי אשמעינן הא היה אמינא ה"מ
למדות אבל לבעלה לא קמ"ל ואי מהדיא היה אמינא סמך לוסתה עונה
אחרית קמ"ל אותה עונה: **בתני'** *היתה למדה להיות רואה יום ט"ו ושינתה
להיות רואה ליום כ' זה זה אמרין שינתה פעמים ליום: זה זה אמרין שינתה
*ג' פעמים ליום כ' הותר ט"ו וקבעה לה יום כ' שאין אשה קובעת לה וסת
עד שחוקבנתה ג' פעמים ואינה מטהרת מה יוסת עד שחוקבנתה ג' פעמים:
(*) י"ג רב

ליה והדוה נדמה: עונה אחרית. דאם וסתה מיום אסורה כל היום וכל הלילה שלפניו ורבי
ותרתי למה ליה. לרבה לאשמעינן: **בתני'** ואינה מטהרת מן הוסת. דאסורה כל ימי וסתה שנת
קבעה

אדם ולקן ו' ככל ההצ' ע' ששש ו' ו' ו'
ז' ה' ה' חוקה ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ז' ה' ה' חוקה ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

לע"ז רש"י
במאמר
במאמר.

פירוט י' סוף
(ע' וז')

הרות הבין
(ה) רש"י ר"ה ע"ב.
וב' כל היום שלם פוסק
אלילה אסורה.

יבמות טכ משפט י'ז

[כאשר יאמר אישה]
יבמות טכ משפט י"ז

[לפ"ל 6.]

יבמות טה. וק' ע"ב.

בוסף רש"י לא שמיע לי הא שמעתי. דרכ יוסף תלמידו דרכ יהודה שהוה תלמידו של רב ושמואל. והלא כן יוסף ונפקר תלמידו וכסיהה שומע ממנו דרכ ושמואל ופי' נכח לאותה שמועה מתמיה ולאו תלמידו
על רב יהודה לוי ולא אמר לי שמועה זו ואיני תלמידו מחייב ומכירי (לפ"ל 6.) ע"פ נדרים מה. וכע"ז ערויין מה. סו: ע"ב. מכות (ד.). אח אמריתיה גידלן. קודם חולין. ורואה אמריתיה גידלן. על משה
ז' אמר לט משמיה (לפ"ל 6.) ודוחה. והפסקתם כמו ומנו (שבתות יז.). אודרה לבני ישראל כו'. דמתיין ליה והודה נדמה כההו ענה (עס). עונה. נמשכת מה מפורש או יוס ז'
ליה. אם וסתה מיום פירוש כל היום ואם וסתה כלילה פירוש כל הלילה (עס). ושינתה. לה וסתה ליום עשירים. פעם אחת. זה זה אמרין. א"ן ז' ע"ו עבד ששש. שהר כל היום הממיה
שנת חולה. קדיין ודער אדם לפרוש משכחו סמך קמח. ואין ז' ל' יוס כ' שפלתה נו. שהר מה היא. אלא היך כשיפור וגיע ע"ו אסורה לשמש שהר יוס וסתה הוא ועדין לא דלגמו אלא
פעם אחת ואין וסת נפקר כסמות ג' פעמים וכושיע יוס כ' נלשה על כ' אסורה לשמש. שחך קבעת וסת כ' שש שעות פעם אחת ליום כ'. וכן פעמים ליום כ' זה זה אמרין.
שש שעות בראש כל אדם ולקן ו' ככל ההצ' ע' ששש ו' ו' ו'
ז' ה' ה' חוקה ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com